

Et af udvalgets spørgsmål til landbrugsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 2:

Udvalget anmoder om ministerens kommentar til henvendelse fra landbrugets organisationer af 18. januar 1994, jf. bilag 2.

Svar:

Landbrugsorganisationerne anfører indledningsvis, at den modregning, den danske stat foretager i støttebeløb i henhold til EF's markedsordninger på landbrugsområdet, er uberegtiget.

Jeg skal hertil bemærke, at EF-direktoratet i sommeren 1992 spurgte Kommissionen, om direktoratet kunne opretholde den hidtidige praksis for modregning i udbetalinger af støtte i henhold til EF's markedsordninger på landbrugsområdet med moms- og toldkrav, efter at udbetalingsbestemmelserne i visse markedsordninger, herunder den 1-årige rapsstøtteordning og nogle ordninger omfattet af landbrugsreformen, var blevet strammet op. Af den nye formulering fremgik, at støtten skulle komme støttemodtageren til gode uden fradrag af nogen art.

Kommissionen svarede, at der for øjeblikket ikke var indvendinger mod den af EF-direktoratet foretagne modregning med ikke-konsekvens statslige fordringer (dvs. fordringer, som ikke udspringer af samme retsforhold), herunder især statslige skattekrav, i støttebeløb på oliefrøordningen under forudsætning af, dels at de nationale bestemmelser var neutrale, hvad enten udbetaling skete i henhold til national lovgivning eller EF-ret, og dels at udbetalingerne i henhold til EF-bestemmelserne ikke blev umuliggjort af de nationale bestemmelser om modregning. Jeg vedlægger til udvalgets orientering en kopi af Kommissionens svar af november 1992.

Hvad den første forudsætning angår, kan jeg oplyse, at den modregning med ikke-konsekvens fordringer, der i dag foretages af den danske stat i udbetalinger i henhold til EF's markedsordninger på landbrugsområdet, bygger på

den praksis, der gælder med hensyn til statens modregningsadgang i udbetalinger i henhold til nationale bestemmelser.

At udbetalingerne i henhold til EF's markedsordninger på landbrugsområdet er statsydelse underbygges af to byretsdomme fra henholdsvis 1989 og 1990, som slår fast, at den modregning i ophørsstøtte med moms, som var foretaget af EF-direktoratet, er i overensstemmelse med modregningsbetingelserne.

I dommen fra 1990 udtaler domstolen, »at EF-direktoratet, som er et direktorat under landbrugsministeriet, og hvis drift er optaget på finansloven, er en statsmyndighed, og at godtgørelse for definitivt ophør med mælkeproduktion, som er opført som en udgift på finansloven, må anses for statsmidler. Det forhold, at staten får udgiften refunderet af EF, ændrer ikke ved ydelsens karakter af statsydelse, idet sagsøgte (den tidligere mælkeproducent) alene kan rette på ydelsen mod den danske stat«.

Det gør efter min opfattelse ikke nogen forskel i retstilstanden, at støttebeløbene i et vist omfang tilsigter at kompensere for prisfald.

Hvad den anden forudsætning angår, kan jeg oplyse, at der eksempelvis på hektarstøtteordningen er modregnet for et beløb på ca. 45,5 mio. kr., mens der er udbetalt omkring 2,6 mia. kr. Det vil sige, at det modregnede beløb udgør mindre end 2 pct. af de samlede udbetalinger, hvorved de EF-retlige udbetalinger på ingen måde kan siges at være blevet umuliggjort.

På grundlag af ovennævnte er EF-direktoratets indarbejdede modregningspraksis opretholdt såvel for ordninger, der ikke blev berørt af landbrugsreformen, som for ordninger omfattet heraf.

For god ordens skyld skal jeg dog gøre opmærksom på, at der for øjeblikket verserer en sag ved Østre Landsret, hvor en modtager af hektarstøtte bestrider EF-direktoratets adgang til at foretage modregning i støttebeløbet, lige-